

Як зіпсувати настрої радіоаматора в ефірі (anti-HAM spirit)

Мораль, яку надають у вигляді корисних порад, викликає іноді інстинктивну реакцію відторгнення та не завжди вона досягає мети. Більше того, загальновідома дитяча тенденція діяти та вчиняти саме всупереч тому, про що хороше навчають дорослі, іноді діє не серед малечі, а серед дорослих та сивих (або лисих) дядьків. Тому йдемо від протилежного - «шкідливих порад» або **anti-HAM spirit**. Все це зроблено задля розуміння принципів доброзичливості на радіоаматорських смугах частот.

У вашому розпорядженні - зброя, за допомогою якої можна дистанційно зіпсувати настрої, викликати роздратування, гнів, спровокувати підвищення артеріального тиску (аж до інфаркту) у десятків, а при вдалому збігу обставин – декілька сотень колег, і саме головне – зробити так, щоб молодь вам не заважала зухвало розважатися в ефірі та спробувати відвадити молодь від радіоаматорства. Треба ж лозунг «за нами нікого немає» втілювати і вам в практику. Така зброя у вас є – це аматорська радіостанція. За її допомогою можна одержати ні з чим не порівнянне задоволення від свідомості, що вдалося неабияк напакостити ближньому по хобі.

Задоволення ще у тому, що ви розширяєте свій світогляд в області побажань та епітетів, починаючи від «свиня» і «дурень» та закінчуючи захмарними багатоповерховими матюками з вишуканими естетичними взаємозв'язками. Ваша зброя – ваша радіостанція (бажано з підсилювачем понад дозволене), повинна «стріляти», а не порохитися в бездіяльності. Тому відразу націлюйтеся на максимальне перебування в ефірі, наскільки дозволяють вільний час і фінансові можливості, адже електроенергія нині все більше дорощує. Особливо відчутні будуть перешкоди вашим сусідам – це їм помста за їх досягнення та отримані ними (але не вами) DX-в, виконані дипломні програми та заздалегідь за все, що ваші сусіди - радіоаматори ще намагаються корисного отримати від радіоаматорства у майбутньому.

Особливе задоволення ви отримуєте завдяки ігноруванню викликів від колективних радіостанцій з дитячими голосками. Не треба одразу відповідати на виклик молоді. Треба разів декілька ігнорувати, а якщо врешті-решт відповіли малечі – треба їй розказати яке воно невдале, що із хвилюванням та так невміло проводить радіозв'язок, а закінчити своє виховання малечі тим, що зазначити тоном «Левітана», що воно дурне, а її наставник ще дурніше. Таким чином ви досягнете того, що вам серед молоді в ефірі не буде конкуренції, або вдасться виховати себе подібного.

Проте, вам би хотілося використовувати зброю з найбільшим ефектом, щоб число жертв було максимально? Тоді, насамперед, треба вирішити тактичне завдання вибору діапазону, на якому є краще проходження, визначити частоти, до яких прикута увага більшості порядних радіоаматорів - природно, чим більше станцій збілося до купи на частоті тим більше чутливим стане нанесений вами удар. Що це за частота? Звичайно ж, та, на якій працює DX. Знайшовши рідкісну експедицію та переконавшись, що десь осторонь, звичайно на трохи кілогерц вище, її атакує «купа мала» (PILE-UP), можна приступати до справи. Найпростіша забава - сісти на DX'а та імітувати настроювання передавача, нажавши на телеграфний ключ або посилаючи через мікрофон в ефір протяжливе «АЛе-Е-Е...». Як додатковий бонус до розваги - крутити ручки, нібито вичавлюючи максимум потужності вашої радіостанції та підсилювача. При наявності автоматичного ключа дуже добре видати на високій швидкості дріб телеграфних крапок. Одне погано, поки ви ще анонім. Щоб все впевнено знали, кому зобов'язані негативними емоціями, треба повідомити свій позивний. Простіше всього - знову ж давати довгий і нудотний загальний виклик. Можна також кликати DX'а, звісно та природно, на його

частоті виклику. Причому кликати назустріч, у ті періоди, коли він працює на передачу, а здобувачі QSO намагаються його слухати. Саме намагаються, тому що чути-те вони будуть вас! Завдання можна вважати виконаним, коли десятки обурених колег утворюють PILE-UP на частоті DX'а з негативними відгуками. Відразу ж вони зчепляться вже один з одним і будуть довго та дружно передавати: «Замовчите всі! IDOTS! 99! LID!»

Тепер можна перекурити та навіть попиту чайку - утихомиряться вони не швидко, забувши про DX-а. Заодно можна одержати задоволення від міцних висловлень. Виходить, дійсно вас прийняли та відреагували! Мета частково досягнута, але це ще не все!

На жаль, експедиції та PILE-UP бувають не завжди, та й проходження може не балувати. Однак це не привід сидіти склавши руки. Завжди можна знайти більш-менш прийняттого замітника DX-у, чимсь ще приваблювати до вас підвищену увагу. У крайньому випадку, можна просто вибрати станцію, що проводить QSO. Тактика тут така - кликати та кликати, найкраще безупинно, створюючи перешкоди обом кореспондентам. Особлива нахабність - проявляючи крайню настирливість, козиряти своїм мнимим QRP. Якщо ви працює на SSB, у вас є ще одна чудова можливість відзначитися. Існують так звані «DX-Вікна» діапазонів, особливо строго дотримувані на 14 і 21 МГц - це ділянки близько до 14195 та 21295 кГц. Вони призначені тільки для DX'ов (саме там, до речі, звичайно теж працюють експедиції). А ви візьміть і влізьте в це «вікно». Наприклад, заведіть велику бесіду з приятелем із сусідньої вулиці, бажано на всю потужність вашого передавача. Підійде також той же класичний загальний виклик. Напевно, вас стануть з такого «вікна» виганяти спочатку майже чемно. Однак номер може не пройти - DX'ов в «вікні» немає, а зв'язуватися з вами як з порушником правил просто заради принципу ні у кого на цих ділянках частот не буде бажання. Не засмучуйтеся! Знайдіть який-небудь «круглий стіл». Особливо багато їх буває на 3,5 МГц SSB в ранкові часи по вихідним дням. Час та частоти цих «загальних зборів» постійні та заздалегідь оголошуються, так що свою акцію можна навіть спланувати. Далі - по тій же схемі, проводите місцеве QSO, давайте CW або здійснійте експерименти на випромінювання в ефір вашого передавача тощо.

А тепер про класичний, довгий і нудотний загальний виклик. Засіб це, універсальний за шкідливістю, якій дуже часто застосовується сьогодні. Ще не перевелися ентузіасти, яких в усьому світі дружелюбно йменують «дятлами» (WOODPECKER). Для того щоб ще більше заслужити вам це почесне звання, треба не просто дати CQ кілька хвилин, але і як можна рідше називати свій позивний. Скажемо, 15-20 разів CQ потім 1-2 рази позивний. Одного часу в радіоаматорських колах навіть намагалися реєструвати рекорди в цій галузі розваг, але після того як один умілець видав серію аж понад сотню CQ, стало зрозумілим про безперспективність подальших спроб перевершити цей рекорд. Дуже ефективно не просто не часто передавати свій позивний, але й вчиняти це при роботі телеграфом з наумисними помилками або телефоном - з «кашею в роті», коли ви поєднуєте задоволення роботи в ефірі з їжею. Універсальність шкідливості WOODPECKER'ства полягає в тому, що будь-яка нормальна людина, чекаючи, коли ж нарешті пролунає ваш позивний, неодмінно доходить до «білого каління» або до стану, близькому до сказу. Тут ви будете отримувати велике задоволення від того, що якісь дурень все ж дочекався паузи від вашого нудного виклику та намагається провести з вами сеанс радіозв'язку.

Такого ж ефекту «білого каління» можна досягти, не називаючи свій позивний після проведеного QSO. Цим часто користуються ті, хто не розраховує повернути увагу своїм позивним. Вам варто схитрувати - закінчив коротке QSO (без QTH та інших подробиць) і відразу - QRZ? Напевно хтось кльоне на вас, сплутавши вас з DX-ом, яким така манера проведення QSO скоріше за все - правило, чим виключення. Від цього поряд з вами

кореспонденти закипають досить швидко. А ви, тим часом «нанизуєте» одне QSO за іншим і навмисно не відгукаетесь на численні прохання назвати свій позивний сигнал. Після цього можна довести ваших колег до стану, близькому до сказу. Але це ще не весь арсенал застосування вашої зброї.

Зовсім унікальні можливості познущатися над сусідами (і не тільки) дає вам можливість перевірити антену на показання коефіцієнту стоячий хвилі на всьому діапазоні шляхом включення на випромінювання трансівера в антену та прокручування верньєру по всьому діапазону. Ви утворити для інших незабутнє відчуття, коли по частоті приймача радіоаматора отаким бульдозером проїжджає оглушливий тональний сигнал! Але ж можна не просто проїхати, а ще й здійснити це туди-сюди кілька разів із зупинками на окремих ділянках, де є скупчення радіостанцій.

Нарешті, про особливо витончений різновид знущання - ефірне піратство. Зазвичай, ним займаються далеко не початківці, а цілком досвідчені та спокушені у КХ та УКХ радіоаматорстві негідники. Здавалося б, що може бути неприємного у застосуванні чужого позивного. Жарт, розіграш? Так, такий розіграш теж існує - щороку протягом багатьох десятиліть (треба ж, скільки серед нас поколінь «жартівників») Першого квітня з'являється станція з «дурним» позивним AP1RIL. Усі з нею охоче та з гумором працюють, хтось, кажуть, навіть одержував піратські QSL. Але вся справа у тому, який позивний ви собі привласнили! Вигадайте свою станцію позивним найрідшого DX'-а або новою країною - і ви потрапили в болюче місце для мисливців - радіоаматорів. Вам забезпечені PILE-UP і скажений успіх. Ви ж нанесете самий чутливий удар - кореспондентів охопить колосальне розчарування та обурення, коли вони довідаються, що довгожданий «діамант» - прикраса їхньої колекції насправді підроблений. Розчарування може бути навіть подвійним, якщо думаючи, що ціль уже досягнута, хтось упустисть справжню експедицію. Піратство аж ніяк не рідкість. Тому гамлетівське питання «Бути або не бути?» (у розумінні «справжній DX або пірат») дамоклевим мечем висить завжди після проведення QSO із черговим DX, і це треба всіляко вам зміцнювати, навидь через подання інформації в DX Cluster про ваш піратський позивний.

Ефірний капосник майже нічим не ризикує. Адже навіть за дотриманням вимог Регламенту аматорського радіозв'язку України практично ніхто не стежить. Колись існуючі суспільні контролери відійшли в історію (мабуть з правового погляду на сучасну юридичну базу радіоаматорства - це правильно). А у пересічних радіоаматорів руки короткі. Адже на відстані бешкетника не схопиш за радіохвилю! Навіть якщо його позивний відомий - у найкращому разі можна написати скаргу на село дідусеві. Тому що куди б вона не була спрямована, розбиратися з нею зараз ніхто не буде. Теоретично, щоправда, можна приїхати до нього додому й особисто покарати, як Паніковського з «Золоте теля» (до речі, теж якій використав піратській образ ім'ям сина лейтенанта Шмідта). Але це досить складно та небезпечно (а раптом він у боксі виявиться сильніше?). Так що немає перешкод для здійснення зазначених вище шкідливих порад. Крім, може бути, однієї – єдиної, але вона є далеко не в усіх.

Мається на увазі **совість !!!**

Успіхів Вам в одержанні задоволення в радіоаматорстві!

73! 55! de UT2UQ

Укладач В. Пашенко